

Lanfegang fra, hvad vi nu have. Jeg har for Diablikket ikke havt Leilighed til at undersøge Forfjellen; men jeg tror bestemt at turde paastaa, at der i den daværende Kommunallov fandtes den Bestemmelse, at de største Hartkornbesiddere — jeg tror, at Rettigheden var knyttet til Besiddelse af 32 Pønder Hartkorn — vare selvvalgte Medlemmer af Sogneraadet, havde Lov til at tage Sæde der og at afgive deres Stemme der. Denne store Forret for de større Besiddende i Kommunen eksisterer ikke i vore nuværende kommunale Love. Man gik altsaa den Gang ud fra, at disse Folk skulde have en saadan Forret ud over det Almindelige, og i samme Månd er vistnok Rancellisfrivelsen af 1842 givne, idet den indrømmer den nævnte Klasse i Samfundet — det er jo dem, som kunne tænkes at have Besiddelser i flere Kommuner — Ret til ogsaa at have Valgret i disse forskellige Kommuner. De Kommunallove, vi have faaet, efter at den frie Forfatning er traadt i Kraft, ere derimod ikke længer byggede paa saadanne Forrettigheder, men paa ligefrem personlige Rettigheder. Medens Valgretten tidligere var knyttet til Eiendommen, er den nu en personlig Ret, som man har, naar man opfylder visse personlige Betingelser. Jeg maa altsaa gjøre den ærede Minister opmærksom paa, at jeg finder, der er meget vid Forskjel paa Mænden i de tidligere Kommunallove og i de nu bestaaende.

Judenrigsministeren: Jeg maa gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at vi i de nye Kommunallove have medtaget en Bestemmelse, som, om den end ikke netop giver visse Eiendomsbesiddere en selvstændig Ret til at være Medlemmer af Sogneraadet, dog knytter en vis Forret med Hensyn til Valget til de større Bidragydende i Kommunen. Vi have altsaa virkelig i vore Kommunallove, saaledes som vi for nylig have vedtaget dem, bibeholdt for de større Kontribuerende i Kommunen en særlig Valgret ved Siden af den almindelige, idet de jo baade deltage i det almindelige Valg og i Følge en særlig Ret. Jeg anser imidlertid ikke det, jeg her udtaler, som et Argument hverken for eller imod den Ansættelse, her er gjort gjældende. Hvad jeg har ytret, er kun, at man ikke har gjort noget som helst i vor ny Kommunallovgivning med Hensyn til den rene rationelle Opfattelse af, hvad de kommunale Forhold have at betyde, og hvilken Ret man derfor kan have til at deltage deri. Man opfatter Forholdet nu som tidligere, nemlig, at der indenfor en vis Kreds er en Samling af Bidragydende, som have visse kommunale og lokale Interesser tilfælles, til hvilke de bidrage, og er en Mand Lodtager i lignende Foretagender i en anden Kreds, kan han ogsaa udøve sin Valgret og sin Valgbarhed der. Det at deltage paa forskellige Steder i den kommunale Valgret, behøver ikke at være knyttet til de store Eiendomsbesiddere. En Mand kan jo have to

Gaarde paa forskellige Steder; han kan have et Hus i et Sogn og et andet Hus i et andet Sogn, og det synes ikke, at han ved at eie disse Eiendomme kan give Forestilling om en stor Eiendomsbesiddelse eller at være en Mand, der skal særlig protegeres eller støttes paa Grund af sine Eiendomsforhold. Kun den Omstændighed, at han har Bopæl og er interesseret i de lokale og kommunale Forhold paa de forskellige Steder derved, at han yder Bidrag dertil, bevirker, at man kommer til det Resultat, at det maa synes rimeligt, at han paa dette Omraade maa gjøre den Indflydelse gjældende, som følger af, at han er Bidragydende. Naar jeg derfor har paaberaabt mig Rancellisfrivelsen, tror jeg, at den kan komme til Anvendelse paa enhver Tid af vor kommunale Udvikling efter 1849, idet man paa dette Omraade ikke har tænkt paa at gjøre nogen ny Opfattelse gjældende. — Med Hensyn til den ærede Forslagsstillers Ytringer skal jeg blot gjøre opmærksom paa, at han nu gjentog, hvad jeg i Øvrigt finder er gjentaget saa tidt, at der ikke mere kan være Tvivl derom, nemlig, at han ikke mener, at den Fortolkning af § 48, som Landsthinget har gjort gjældende, er stemmende med Grundloven. Han vil derfor fortolke den anderledes; han vil sætte sin Fortolkning i Stedet for Landsthingets, og han vil opfordre Folkethinget til at støtte ham med Hensyn til at gjøre en anden Fortolkning gjældende end den, som Landsthinget har gjort gjældende. Saaledes er Forholdet rent og klart, og saaledes har den ærede Forslagsstiller i sit sidste Foredrag gjentaget det; men dertil kan jeg ikke yde min Understøttelse.

J. Madsen: Før 1855 kunde en Mand paa een Gang være Medlem af flere Sogneforstanderskaber i forskellige Kommuner, naar han blot i hver Kommune eiede 32 Lb. Hartkorn. Jeg antager, at Valgretten og Valgbarheden den Gang vare knyttede til Eiendommen og ikke til Personen, men siden vi fik Loven af 23de Marts 1855, har jeg bestandig antaget, at de vare knyttede til Personen og ikke til Eiendommen. Valgretten og Valgbarheden ere rigtignok forskellige i Forhold til de Bidrag, som ydes, men dette forandrer ikke, at Valgretten og Valgbarheden til de kommunale Valg siden 1855 have været knyttede til Personen. Efter de Udtalelser, vi have hørt fra den høitærede Minister, vil jeg nu gjerne spørge ham om, hvorvidt en Mand, naar han har Eiendomme i flere Kommuner, paa een Gang kan være Medlem af Sogneraadet i forskellige Kommuner? Efter den høitærede Ministers sidste Udtalelse forekommer det mig, at han maa mene, at dette kan være Tilfældet.

Judenrigsministeren: Jeg skal efterkomme det ærede Medlems Opfordring og svare ham derhen, at jeg antager, at en Mand, der op-